

Lice še je dobro ohranjeno, samo da je očrnelo. Tudi obzidje kraj nunskega samostana nas je mikalo videti. Svoje dni so namreč Turki prihruli pred mesto Asisi. Že so nastavili lestvice, da splezajo v mesto in tudi v samostan. Zdaj veli sv. Klara monštranco na zid zanesti, ondi tudi poklekne in moli: „Ne izdaj, Gospod, zverinam duš, ki tebe hvalijo, in ohrani služebnice svoje, katere si rešil s svojo predrago krvjo“. Na to čuje glas božji: „Jaz vas bom vsak čas branil.“ Pri tej priči se loti sovražnikov velik strah, pobegnili so in samostan je bil rešen.

Ker je že šlo proti poldnevu si za zajutrek naročimo malo mesa in dve steklenici navadnega vina; vsak je tudi vzel kosček kruha. Za to smo štirje plačali deset goldinarjev a. v. Gospod tovariš je rekel: „Toti račun je vsoljen, taki računi so redki, jaz ga ne sem s seboj“. Zdaj ga doma kaže.

Doli poleg kolodvora si ogledamo slovečo cerkev „Sv. Marijo angeljev“. Pod kupljo stoji še v prvotni podobi krevca „porcijunkola“, kjer je sv. Frančišk svoje dni od Izveličarja izprosil znane odpustke, katere kristjani in zlasti tudi Slovenci visoko cené. V cerkvi smo videli pas sv. Frančiška, poleg cerkve v vrtu pa trnje, po katerem se je svetnik yaljal, ko so ga skušnjave hudo nadlegovale. Čudežno je to, da se na vsakem cvetu tistega trna od tistih dob vidi kri, kakor bi ga kdo s krvjo popropil.

Popoldne ob petih smo bili že v Florenciji. To vam je prekrasno mesto in divni kraj. Celo ceste so z lepimi cveticami in rožami obrobene. Kakov kras pa da je na vrtih in očitnih sprehodih, si potem lahko mislite.

„Bog vé, zakaj laški kralj tako v Rim sili, ko pa je Florencija kakor nalašč za njega stvarjena“, pravi gospod tovariš. „Sveto mesto Rim drugemu ne pristuje kakor sv. očetu“. Radi mu pritrdimo.

Drugo jutro smo se vozili čez apeninske gore, ki so vse sprevrtane; v kratkem času smo prevozili 46 predorov. V Bologniji smo bili tako pozni, da smo samo mrzle ostanke za drugimi jeli, ki so tamo večerjali. Zjutraj rano vstauemo in drug za drugim mešujemo na grobu sv. Dominika. Ogledamo si potem tudi cerkev sv. Katarine bolognijske, Ko je ta svetnica umrla in na odru ležala si je na enkrat vsedla, in tako še zdaj sedi. Lice in roke so suhe in očrnele. Njeni častilo so jej na prste vse polno predragih prstanov navtikali. Mi smo jej spoštljivo roko poljubili in se njenej mogočnej priprošnji priporočili.

Po svetu slovi bolognijska mrtvaška gomila. Je res lepa. Grobi so večidel pokriti in po dolgih hodnikih je nastavljenih različnih dragih in jako umetnih spomenikov, Vendar

moram povedati, da sem obžaloval mrtve, ker so jim toliko kamenja na grobe navlačili. Meni se prosti leseni križ na grobu siromaka sto-krat bolj dopada; pa je tudi večja tolažba za rajnega, kakor tudi za tiste, od katerih se je moral ločiti. Na grobu nekega rajnega moža stoji postavimo iz najlepšega belega marmorja izsekana mlada žalujoča vdova s svojim fantičem. Toda meni se je zdelo, da iz tega spomenika sije bolj sebičnost kakor žalost, da naj bi svet še za sto in sto let občudoval lepo, mlado lice vdove.

Še enkrat smo postali in sicer v Padovi. To je veliko in obširno toda mrtvo mesto. Menda je le v vsakem tretjem hramu po eden človek doma, tako redki so ljudje na ulici videti. Naša prva pot je bila na grob sv. Antonija, kjer smo tudi meševali. V cerkvenem zakladu, katerega nam je razkazoval jako prijazen kapucin, smo občudovali različne svetinje. Mene je zlasti zanimal pečen prst sv. Lovrenca in pa čudni kozarec sv. Antonija. Ko se namreč svoje dni po mestu raznese glas, da je Antonij umrl, so ljudje rekli: Svetnik je umrl. Nek ošaben bogatin pa, ki je ravno sedel za bogato mizo, vzame kozarec, izpije vino in pravi: Antonij ni bil svetnik, ampak slepar, tako gotovo, kakor bo zdaj ta kozarec se na sto kosov razletel. Na to požene kozarec ob tla. Pa glej čudo! kamena tla so poknila, kozarec pa je ostal cel. Na Laškem vsak denar vzame, tudi — kapucin.

V Florenciji smo zgubili prvega tovariša, v Padovi nam drugi zmenka, in nekje unkraj Ljubljane me še slednji zapusti. Nekega lepega pomladanskega jutra sem sam srečno domov — prikašljaj.

Bogu čast in hvala za srečni pot! Kdor pa ima za čim, naj le gre v Rim; njemu ne bo nikoli žal. Dr. Križanič.

Smešnica 36. V neki krčmi se gost vidno davi s staro pečenko. Krčmar ga vpraša zato, kaj je pečenki, da mu ne ugaja. „Oj“, odvrne gost. „škoda, da me že dnes teden ni bilo pri Vas“. „Zakaj?“, čudi se krčmar. „Bil bi jo“, pravi gost z naglasom, „bil bi jo že tedaj lahko jedel“.

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval ljudski šoli v Rečici 200 in požarni brambi v Hočah 60 gld.

(Preselitev.) Poveljnik III. vojnega kora v Gradci, fzm. baron Kuhn naseli se, kakor se sliši, v Gorici.

(Meščanska šola.) Dež. šolski svet v Gradci tirja, naj se napravi v Mariboru na dež. stroške meščanska šola za dečke. Dotični pred-

log ima že dež. zbor v rokah in skorej ni dvoma, da dobi naše mesto to šolo.

(Imenovanje.) Dež. odbor je imenoval za dež. bolnico v Brežicah dr. J. Schirmavla dež. zdravnikom.

(Nova knjiga.) Vlč. g. dr. Ivan Križanič. korar stolne cerkve v Mariboru, je dal svoje „Rimska božja pot in slov. romarji“, ki je bilo v našem listu „za poduk in kratek čas“, v nekaterih iztisih ponatisniti ter se dobiva v posebni knjižici pri vlč. gospodu ali tudi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru iztis po 20 kr.

(V Mariborsko bogoslovje) je še vzprejet g. Martin Šamperl iz Polenšaka.

(Župnijska skušnja.) V teh dneh so delali župnijski izpit v Mariboru ti-le čč. gg.: Mat. Fideršek, kaplan v Vojniku, Mat. Karba kaplan na Dobrni, Franjo Klepač, kaplan na Bizeljskem, Anton Pernat, provizor na Planini, Jos. Sattler, provisor pri sv. Križi nad Mariborom in Franc Slavič, kaplan pri Vel. nedelji.

(Dijaško semenišče.) Na novo so vzprejeti v dij. semenišče: Anton Vogrinec iz sv. Vida pri Ptuji, Fr. Osvatič iz Št. Lovrenca v slov. gor., Anton Dolar iz Slivnice pri Mariboru, Martin Majcen iz Polenšaka, Karl Ozvalt iz Središča, Flor. Kukovec iz Vel. nedelje, Fr. Schreiner iz sv. Križa pri Ljutomeru, Al. Korošec iz sv. Križa pri Ljutomeru, Marko Žičkar iz Sevnice, Jože Erker iz Laporij, Rud. Krener iz Laškega trga in Mirko Noroglav iz Loke pri Zidanem mostu.

(Stoletnica.) Pri Novi cerkvi se je dne 3. sept. slovesno obhajala stoletnica ljudske šole in ob enem 40letnica vladanja Nj. veličanstva. V ta namen bila je sv. meša, potem pa se je šolska mladina in velika množica ljudi z godbo podala pred ono hišo, v katerej je prvi učitelj J. (Auhman) Avhman pred 100 leti prebival ter prve šolarje okoli sebe zbiral. Tam se jim je razložila stoletna zgodovina te šole, potem pa se je šol. mladina peljala v Hudinjski gaj, kjer se je primerno pogostila.

(Nevaren človek.) Pri sv. Marjeti nižje Ptuja je nek potepuh vlezal v stanovanje tamošnjega nadučitelja ter se skrivil pod posteljo. Na srečo pa so ga še zapazili ter ga poslali na Ptuj v luknjo. Ali to mu ni prav kazalo, zato je potoma ušel svojemu varhu ter jo je naglo, Bog vé, kam pobrisal.

(Toča.) V petek, dne 31. avgusta so imeli točo v Jareninski župniji, posebno v Vajgnu, v Kaniži itd. Žal, da je škoda na mestih precej velika.

(Nova šola.) Na cesarjev rojstni den so v Vurbergu temelj položili novemu šolskemu poslopju za trirazrednico.

(Železnica.) Za železnico iz Celja v Šoštanj in Velenje prične se delo prve dni meseca oktobra, za železnico iz Radgone v Lju-

tomer pa se poteguje posebno okr. zastop v Ljutomeru in v Gornji Radgoni in ima sedaj poseben odbor nalogo, da dela priprave za to železnico.

(Kaznilnica.) Nova kaznilnica v Mariboru ima prostora za 500 jetnikov, gotova je od zvonaj, znotraj bode pa gotova še le druge spomladi.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg.: J. Lenart v doplačilo ustn. in letn. drž. obveznico po 100 gld. (poprej že 22 gl.), Geršak 15 gld., Vrlič 15 gld., Repič 11 gld., Jeriša 6 gld., Planinšek 1 gld., Šijanec Ant. 3 gld., Kačičnik 1 gld. (do l. 1888), Petek 5 gld., Zadravec 3 gld. (do l. 1889), Šlander 3 gld. (do l. 1887) Ilesič 30 gld., Pavlič 1 gld.

(Duh. spremembe.) Č. g. Anton Petek, kaplan v Ribnici pride za kaplana k sv. Vidu pri Ponikvi, o. Janez Pavec, iz reda sv. Benedikta, k sv. Juriju na Pesnici in Jakob Merc, novomašnik, v Ribnico.

Loterijske številke:

V Gradcu 1. sept. 1888:	21, 12, 68, 11, 6
Na Dunaju „ „	31, 50, 39, 82, 59

Zahvala.

Dne 29. avg. položili smo v prezgodnji grob ljubega sina, odn. brata

Frana Sajnkoviča,

pravnika IV. leta.

Bog plati vsem onim, ki so tolažili za njegove boleznj njega in nas in onim, ki so se vdeležili spreveda. Posebno zahvalo izrekamo pa čč. gg. duhovnikom in gg. pevcem, ki so deloma od daleč prišli pokojniku poslednjo čast izkazat, ter domačemu gasilnemu društvu in vsem dariteljem vencev.

V Središči dne sept. 1888.

Žalnočja obitelj Sajnkovičeva.

Najboljši molitveniki za šolarje.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru tiskala in založila je:

I. „Sveto opravilo“,

Str. 250. Cena: polusnje 60 kr., usnje z zlatim obrezkom 70 kr.

II. „Ključek nebeški“,

sestavil Ivan Skuhala. Str. 192. Cena: polusnje 50 kr., usnje z zlatim obrezkom 60 kr.

Veliki živinski sejem

pri sv. Antonu v Slov. goricah bode v ponedeljek, dne 10. septembra 1888. 3-3